

РЕШЕНИЕ

№ 7406

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Силвана Гълъбова

Членове: Георги Ст. Чехларов
Дора З. Илиева

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Георги Ст. Чехларов Въззивно гражданско дело № 20251100504768 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение № 22053/04.12.2024 г., постановено по гр.д. № 41771/2024 г. на СРС, ГО, 173 състав, е признато за установено, че на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 109, ал. 1 ЗЗО, че Н. Б. А., ЕГН *****, дължи на „МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА АННА“ - СОФИЯ“ АД, ЕИК 130367715, сумата от 868лева, представляваща стойността на предоставени на ответника медицински услуги за периода 06.05.2019г.-09.05.2019г. по Клинична пътека № 98 – „Диагностика и лечение на остро протичащи чревни инфекциозни болести с диаричен синдром“, през който период ответникът е бил здравно неосигурен, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /10.11.2023г./ до окончателното ѝ изплащане.

Срещу решението е постъпила въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство Н. Б. А., в която се твърди, че обжалваното решение е неправилно и недопустимо. Въззивникът сочи, че не са представени доказателства за постъпването му в болница, както и вида и обема на предоставените медицински услуги. Навежда, че макар по заповедното производство да е бил представляван от адвокат с посочен съдебен адрес на призоваване, книгата по делото били връчени на неговия личен адрес и понеже бил неграмотен, не успял да упражни своевременно правото си да депозира отговор на исковата молба, с оглед на което и счита, че релевираните в последващ момент възражения не са преклудирани. Отделно се твърди, че първоинстанционният съд е отказал да разгледа и депозиранияте в заповедното производство възражения. Моли се за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен, като бъдат

присъдени и сторените разноси.

Въззиемият МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА АННА“ - СОФИЯ“ АД, ЕИК 130367715, не е депозирал отговор на въззивна жалба.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите, наведени с въззивната жалба, за наличието на пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насреещната страна, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и е допустимо.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по предявен от „МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА АННА“ - СОФИЯ“ АД, ЕИК 130367715 срещу Н. Б. А., ЕГН *****, иск с правно основание 422 ГПК вр. чл. 109, ал. 1 ЗЗО, за установяване съществуването на вземане в размер от 868 лева, представляваща стойността на предоставени на ответника медицински услуги за периода 06.05.2019г.-09.05.2019г. по Клинична пътека № 98 – „Диагностика и лечение на остро протичащи чревни инфекциозни болести с диаричен синдром“, през който период ответникът е бил здравно неосигурен, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /10.11.2023г./ до окончателното ѝ изплащане.

По отношение въведените оплаквания за допуснати процесуални нарушения от първоинстанционния съд:

Оплакването на въззивника е свързано с обстоятелството, че първоинстанционният съд му е връчил препис от исковата молба на личния адрес, вместо на съдебния адрес на процесуалния му представител адв. Ж., въпреки че в подаденото възражение по заповедното производство е бил посочен адреса на адв. Ж. като съдебен, отделно е било представено пълномощно за процесуално представителство по делото. Въззивният съд намира, че не може да се приеме, че е налице нередовно връчване, доколкото съобщението е връчено лично на ответника, който е удостоверил това обстоятелство с полагането на свой подпис. Ако са съществували особени непредвидени обстоятелства, които са възпрепятствали ответникът да предаде книжата на своя адвокат и да депозира отговор на исковата молба, то същият е следвало своевременно, в първото по делото о.с.з. да поиска възстановяване на срока за подаване на отговор на исковата молба. От материалите по делото е видно, че въззивникът е бил представляван от своя процесуален представител адв. Ж. в първото /и единствено/ проведено о.с.з. на 26.11.2024 г., когато не е направил искане за възстановяване на срока за подаване на отговор на исковата молба. Ето защо и оплакванията на ответника за допуснати нарушения на процесуалния закон от първоинстанционния съд се явяват неоснователни.

По отношение правилността на решението:

Видно от представената Епикриза от 09.05.2019г., Н. Б. А. е лекуван в МБАЛ „Света Анна“ - София АД с окончателна диагноза „вирусна чревна инфекция, неуточнена“. Приет е на 06.05.2019г. и е изписан на 09.05.2019г. оздравял с предписана медикаментозна терапия и препоръки. По време на лечението на ответника са правени вливания на глюкозо-солиев р-ри, смекта, ентерик, екол, квамател, ХДР. Върху епикризата ръкописно е изписано „Н. А.“ и е положен подпис. Депозиран е и Фиш за информирано съгласие на пациента, с който Н. А. е уведомен за характера на заболяването си, за евентуалните рискове и усложнения от него, както и за предлаганото лечение при заявено съгласие с него. Документът е подписан от ответника. Доколкото представените документи не са оспорени от своевременно от ответника, вкл. не е оспорен положеният от ответника подпис, въззивният съд намира, че по делото безспорно се установява, че Н. А. е бил приет в болничното заведение на 06.05.2019 г. и му е проведено описаното в епикризата лечение. Ето защо и наведените оплаквания във въззивната жалба, че ответникът не е постъпвал в болничното заведение и не е извършвано болнично лечение са неоснователни.

Видно от справката на л. 5 от делото на СРС, ответникът към 06.05.2019г. е с прекъснати здравноосигурителни права, като по делото не са представени доказателства за възстановяване на здравноосигурителни права. Представено е и заверено копие от утвърден от директора на болницата ценоразпис за цената на клиничните пътеки за лечение на здравнонеосигурени лица. В т. 98 е посочено, че цената на лечението по клинична пътека „Диагностика и лечение на остро протичащи чревни инфекциозни болести с диаричен синдром“ е 868 лева. По делото липсват доказателства ответникът да е запознаван с ценоразписа.

Съгласно чл. 109, ал. 1, изр. 2, вр. чл. 52, ал. 2 ЗЗО лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставените им медицински и други услуги по чл. 82 ЗЗ. Настоящият съдебен състав приема, че ответникът е сред лицата, които подлежат на задължително здравно осигуряване по смисъла на чл. 33, вр. чл. 34 ЗЗО, като е следвало да внася за своя сметка здравноосигурителни вноски. В случая се установява по безспорен начин, че през процесния период на ответника е оказана твърдяната в исковата молба медицинска помощ. По делото категорично се установява още, че към датата на хоспитализиране, както и към датата на изписване от болничното заведение, пациентът е бил с прекъснати здравноосигурителни права. В конкретния случай обаче, макар ищецът да е предоставил твърдяната в исковата молба медицинска помощ на ответника и последният към момента на постъпване на лечение да е бил с прекъснати здравноосигурителни права, той не дължи заплащане на претендираната сума, поради обстоятелството че са били нарушени правата на ответника-пациент по чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗ за предоставяне на пациента на информация за цената на всяка една медицинска услуга, манипулация, лечение и лекарствени продукти в извънболничната и болничната помощ при хоспитализацията му. Налице е връзка между правото на пациента по чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗ да бъде информиран за всички услуги и цени на лечебното заведение, и задължението му по чл. 109, ал. 1 ЗЗО за заплащане на оказаната му медицинска помощ, ако е лице с прекъснати здравноосигурителни права. Смисълът на уведомяването по чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗ на пациента при приемането му в болничното заведение е лицето да е наясно с цената, която ще бъде длъжно да заплати за оказаното му лечение, в случай че не заплати

здравноосигурителните си вноски, и да прецени дали да постъпи в конкретното болнично заведение и дали иска предоставянето на медицинската услуга или не. При тълкуване на посочените разпоредби на чл. 109, ал. 1 ЗЗО и чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗ в тяхната взаимовръзка се налага извод, че задължението на болничното заведение да установи здравноосигурителния статус на пациента възниква в момента на хоспитализирането и, в случай че същият е с прекъснати здравноосигурителни права, е длъжно да предостави информация на лицето за цената на всяка една медицинска услуга, манипулация, лечение и лекарствените продукти в извънболничната и болничната помощ. В съответствие с основния правен принцип, че никой не може да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение, лечебното заведение не би могло да претендира от пациента заплащане на стойността на предоставеното лечение, в случай на неизпълнение/несвоевременно изпълнение на задълженията си по чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗ. Нормата на чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗ е императивна, тя е в интерес на пациента и за приложението ѝ съдът следи служебно /определение № 378/14.04.2016 г. по гр. д. № 903/2016 г., IV г.о на ВКС/. В процесния случай по делото не са ангажирани доказателства за уведомяване на пациента от момента на постъпването му в болничното заведение до изписването му за стойността на всяка една от медицинските дейности, които ще бъдат извършвани, съответно и за възможността да откаже да бъде лекуван при ищеца или тези дейности да бъдат извършени изцяло или отчасти. Приложената декларация касае информиране на пациента относно същността на медицинските манипулации и интервенции, но не и относно тяхната стойност, а на депозирания ценоразпис на болничното заведение липса подпис на ответника, удостоверяващ запознаване със същия. С оглед на обстоятелството, че лечебното заведение е извършило справка от сайта на НАП относно здравноосигурителния статус на ответника, следва да се приеме, че ищецът е узнал своевременно, че лицето е с прекъснати здравноосигурителни права. По този начин ищецът е нарушил правата на пациента и го е лишил от алтернативните възможности, които той е имал по закон – да заплати своевременно дължимите здравноосигурителни вноски, да се откаже от предоставяне на медицинската услуга, или да избере друго лечебно заведение. Именно с оглед на тези алтернативи, ирелевантно се явява обстоятелството, че ищецът претендира цената на заплатените медицински услуги в размер, определен съгласно цените на закупуваните от НЗОК дейности по клинични пътеки според действащия през процесния период Национален рамков договор. Ето защо ищецът следва да понесе последиците от виновеното неизпълнение на задължението си по чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗ, като в негова тежест останат разноските за лечението на ответника. Ето защо и предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

С оглед несъвпадение на изводите на двете инстанции, първоинстанционното решение следва да бъде отменено изцяло, като бъде постановено друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен.

По разноските:

С оглед изхода на спора, право на разноски има само въззивника за двете съдебни инстанции. На процесуалния представител на въззивника адв. А. Н. Ж. следва

да се присъди адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ЗА в размер на по 200 лв. за всяка от двете инстанции.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 22053/04.12.2024 г., постановено по гр.д. № 41771/2024 г. на СРС, ГО, 173 състав, и вместо това постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявения от МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА АННА“ - СОФИЯ“ АД, ЕИК 130367715, срещу Н. Б. А., ЕГН *****, иск с правно основание 422 ГПК вр. чл. 109, ал. 1 ЗЗО за признаване за установено, че Н. Б. А., ЕГН *****, дължи на „МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА АННА“ - СОФИЯ“ АД, ЕИК 130367715, сумата от 868 лева, представляваща стойността на предоставени на ответника медицински услуги за периода 06.05.2019г.-09.05.2019г. по Клинична пътека № 98 – „Диагностика и лечение на остро протичащи чревни инфекциозни болести с диаричен синдром“, през който период ответникът е бил здравно неосигурен, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /10.11.2023г./ до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение от 09.12.2023 г. по ч.гр.д. № 61972/2023 г. на СРС, ГО, 173 състав.

ОСЪЖДА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СВЕТА АННА“ - СОФИЯ“ АД, ЕИК 130367715, да заплати на адв. А. Н. Ж., адвокатско възнаграждение в размер от 200 лв. за първоинстанционното производство, както и адвокатско възнаграждение в размер от 200 лв. за въззивното производство

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____